

יום טוב פרק שני ביצה

יְמִינָה

עין משפט
נור מוצאה

מסורת הש"ס

המוצאות ונו ב' שבא בחן
ההשיבות. ק' ממעם מון
לפיויאס או מעיקלה ס"ז
ג' כמונע ס"ט כל צחיו כל

אבל גדרים ונדרות דברי הכל אין קריין בvais טובי והני תנאי כי hei התנאי⁶ רהניא אין מביאין תורתה בתהן המצוות מפני חמץ שבה ולא בערתת מפני שהוא י"ט אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות ר' שמעון אומר הרי הוא אמר י'בחג המצוות ובחג השבעות ובחג הסוכות כל שבא בתהן המצוות בא בתהן השבעות גברוי בחריוות גל' שילך בא ברכו

רבי חננאל

ר' א בר' ש אומר זמבייא אדם חורחו בתה הסוכנות וויצא בה ידי החברתו מושם שמהה ואין וויצא בה מושם תניינה אמר מר אין מביאין תורה בתה המצוות מפני חמי שבת פשיטא אמר רב ארלא בריה דרב יצחק

ונפסלן בלילה, ו-
מפני קדושים לכתה
לייטל, ולא בעצמת מ-
גדה פגמי שהוא י-
אלל מפני תודתו בח-
של מעמד בחוג הפטון
ואם לא הבא עופר ו-
תאהר, ור' שמען א-

סמלון מורה וכבר ממיין סוף נא
ולוון ון כה חלון ציון פער נא
טומנוויה: נמר מאר. סכתם מסדר
טומנוויה פלאוטוי מהל געלן
גאלנטם גדרס נדנות פלוניג: נצ'ז
הפטול, טומעטן ומון פלאטן סלאנו
יכוון גאנבל חמן קאנל גאנ דנד קאנע
שעת מיטן קאן חמן צבאה נב לוי
נודר: ר' אומר כי. קפ'יד למינך
נדירס ונדבות גהווע זל מועד מהה
הפטול. נדען דמען דמקל כי:

בארכבה עשר עסקנין וסבירר אין מביאן קדרשים לבית הפסול ולא בעזרת מפני שהוא יו"ט סNUMBER גדרים ונדרבות אין קריין ביהם טוב אבל מביא אדם תודחו בתה הסוכות אימת אילמא ביום טוב עצמו והוא אמרת ולא בעזרת מפני שהוא יום טוב אלא בחולו של מועד ר"ש אומר הרי הוא אמר בתה המצוות ובתה השבעות ובתה הסוכות כל שבא בתה המצוות בא בתה השבעות ובתה המתוות וכל שעלא בא בתה המצוות אוינו בא

ואוקיינונה לר' שטח
בהתלוי של מודע. חול' ש-
פְּתַחֲנִין, כלור' ש-
אדם מלך בון גן-
וירג'זן בר'.
מייען, אונדיאן קומיין
כ' פְּלִינִי לומק'
תורתן. תוך סבר כ-
הנ' אמר רחמנן שא-
של אל פרדרן, בין שא-
על לו ג'ילט ולא הילק'
שבר כ' מה שבתוכו
הדור נרע לו לאחד'
האזור לשלטונו, וגוי.

סלאטי מפלטפון. נלקען עניש נכסה
מן המחוון כבוח' כל מושג דלינע
במושג קפן (ו' ג': קוֹלָן נְעָס מִן
המושג נריעת נזירן) למושג: ת' מהר
אנ' נארכאה בע' לא' ודר' כבוח'
כל מושג: כי נליי למייסק טלא
ככלה טהרה. וכולא נך ממיין לעיין
כל מהחר חייר. מגן קמלה סדר כל
המחלה נדי צלך רגנסט האליז צלך
כמלהין שענש נעל תחלה ועטמאל ליף
בר' (ו' ד': משל' קרא לאט פטמס
צבב' וגוי' נלה ל' לימיינט חמ'ג
המלחות ובוג' האנטזוניות וכמג' כוכבות
סילון וככלה סלט פטמס צבב' דאי
ניינטו דס' מייניזו קפליק דלעל
מייר לייג' צמוי לה' הוועט הסלענ
צבב' צדוניות מספר נך מה' כוכבות
מעסה נך ז' צ' נעל תחלה ולמה' הלה
קכעמ' נך לאטלאס מתנוון' ודערין
וישיט' דקל' מה' נעל' נטומען נעה
טוטס לו' מ' צ' עלי' מורה צויה
כמג' הסוכס' וטיט' וטיט' וריג' רידען
ההר נרו' אט' ג' ניטלה עטשי
מפני סאות' יוס' טוב' נמל' צהוירה
ה' בזווילא נפי' קומת' יט' לו' צארט
המלחות צ' בתה האנטזוניות צליחלוי
ה' בגון אנדער מהר ספקם לח' נעל
מה' הג' האנטז' צל' צ' נא' סכלה טענבר
ה' צבב' האנטז' הנטז' נעל' נעל' נעל' נעל'
ה' נעל' צבב' האנטז' דממיינ' דיענער
ונגענ' עניען' מדלון': אט' גורס. לה' נעל
וונגענ' (ט': מ' טמולין', וויל' מענות
יריכ' על מנה צוינ' נא' יי' מנגמו':
וונגען'

ב倡 השכבות ובות הטעות מתקוף לה ר' יזרא השआ סלוי משלחין גדרים ונרכז מכעיא אמר אבי: בתקורתם כו' על מעלה לא פלגי דשרי כי פלגי למקם עלייה בבל אחר ת' ק' סבר ישילש ונגלים אמר רחמנא אפל' שלא כסדראן יור' שמעון סבר כסדראן אין שלא כסדראן לא רב' אליעזר בר' שמעון אומר מביא אדם תורתו בתה השכבות אמרת אליליא בחולו של מועד היינו ת' ק' אלא ביז' וקסבר נדרים ונרכזות קרבנן בי' ט' ומאי שנא גן השכבות דנקט רב' אליעזר בר' שמעון לטעםיה דתניא' רב' שמעון אמר לא יאמר תה השכבות שבו הכתוב מזכר למה נאמר לומר שהוא אחרון רב' אליעזר בר' שמעון אמר לומר שהוא גורם: ויצא בה משום שמורה ואינו יוצא בה משום חגינה: יהי יכול דבר שהבחורה אינה בא אלא מן גב דריש כדבעא מניה רב' שמעון בן עלי יהודה ואצא בה ידי חגינה הריני ניר' וגאלח

תג' המציג, אשר בברית מוסר רוח ותא
אנו יוציאו את כל אילו גורמים
בציבור ווגם והזק
אלא שול עפנין, לא היה לנו
אתה חוץ מכך, נסב
תפקיד ההוראה והזהר
שנואר או חיש בא-
ושיטה שפה להול-
יכח בלחכוב הגזון
שה דואשן לא ייגז-
ום. אך ורק הוא שיט-
הו יוציאו עלי ויל-
יאן אשר דע עירוב
אתה עצות ואחרו מוכן
בלטיניס, והוא רוד-
ריך צ'רניאן, והוא
ב' צ'רניאן אשר כה
אדם מהר בת הס-
תימות, יוציאו ברא-
נץ, השענין
הרבבך רודריך
קרובין טוט. טוט
צ'רניאן לא היה
אלเสรיך, כי
לאווער ר' צ'ר-
ניאן לאווער ר' צ'ר-
ניאן לאווער ר' צ'ר-

וains זיאת כה טביה. א"פ שאמור בעשה שנדר הרוי עלי תורה ואעבא בה ידי היגיינה. אסיקי' המפריש בעין והדור ואינו יוציא, כלומר נוחחיב בדורותיו וירשנה ושלמי תנינא שון עלי' חוכה, שאנדר והגומן אותו תג' ומקברק ברשותו טביה.

¹ See also the discussion in the next section.

